

Cluj-Napoca, 11 ianuarie 2018

Către

Comisia de Etică a Universității Babeș-Bolyai
În atenția Doamnei Președinte Prof. univ. dr. Marcela SĂLĂGEAN

Stimată Doamnă Președinte,

Ca răspuns la adresa Dumneavoastră nr. 202 din 9 ianuarie a.c., vă transmit următoarele:

Autoplagiatul rămâne o chestiune controversată, pe care foarte mulți specialiști nici nu o includ în abaterile de la etica profesională.

Pe de altă parte, în legislația românească nu există nicio prevedere care să incrimineze așa-zisul autoplagiatic.

În al treilea rând, menționarea termenului de autoplagiatic în legislația românească nu s-a făcut decât în 2004 și, ca urmare, toate referirile la așa-zise cazuri din perioada anterioară, care s-ar încadra sub această speță, sunt complet neavenite. Este ca și cum l-ai acuza pe un om politic din secolul al XIX-lea de nerespectarea drepturilor minorităților religioase, în condițiile când asemenea drepturi s-au statuat abia în secolul al XX-lea.

În al patrulea rând, acuza care s-a adus în cazul meu, nu numai că se referă la perioada anterioară anului 2004, dar are în atenție un curs universitar pentru studenții Facultății de Istorie-Filozofie, publicat în 1997. În cazul cursurilor universitare, trimerile sunt, de regulă, puține și se fac mai ales la izvoare.

În al cincilea rând, este un fapt de etică elementară ca aceste sesizări de plagiat și de autoplagiatic să se facă de către specialiști ai domeniului și nu de către persoane fără pregătire, care nu au publicat nimic în tema vizată. Or, în ceea ce privește insinuările referitoare la opera prof. Ioan Bolovan și a mea, autorul nu este istoric și urmărește alte scopuri decât cele științifice.

În al șaselea rând, lucrările mele sunt publicate în numeroase periodice, volume colective, la variate edituri, pe zeci de site-uri, încât nu le mai pot ține socoteala nici eu. Nu toate aceste lucrări apar sub rezerva drepturilor de autor. Nici în legătură cu acelea pentru care am copyright personal nu pot garanta și controla aproape nimic. Aflu cu stupeoare că articole ale mele apărute în momente precise și în anumite reviste au fost reluate de zeci de ori în alte momente, în alte reviste și în alte forme de a le face publice. Nu am de gând și nici nu pot (chiar dacă aș vrea) să țin evidența tuturor acestor reluări, în care nu se precizează locul și momentul primei publicări. Firește, când sunt întrebat și când știu, atunci atrag atenția de unde poate fi preluat articolul respectiv și rog să se menționeze acest lucru.

Prin urmare, etica profesională are rostul său esențial, dar plagiatul nu poate fi constatat de către oricine, iar autoplagiatul este încă o chestiune subiectivă, neincriminată de legislația românească.

De asemenea, în legătură cu acuzația de plagiat îndreptată contra prof. Ioan Bolovan, menționez că este lipsită de orice fundament și chiar aberantă. Am scris despre acest fapt în presă. Dl prof. Bolovan a preluat idei și pasaje din lucrarea Ioan-Aurel Pop, Ioan Bolovan, *Istoria Transilvaniei*, Cluj-Napoca, Editura Școala Ardeleană, 2017, dar nu din partea elaborată de mine, ci din cea scrisă chiar de Domnia Sa, lucru pe care l-a și menționat. Prin urmare, în cazul în speță, nu este vorba nici de plagiat și nici măcar de autoplagiat.

Acad. Ioan-Aurel Pop

